

Յուրտ ու մշուշոտ, սառ դեկտեմբերի օրերէն մէկն էր.
Ես այցի եկայ փունկը Ռօնի, գիւղակն այն օտար.
Սրահն էր լեցուն, շէնշող բազմութիւն, երգ, խնդում, պար,
Դու միայն խոեուն, առանձին էիր, լուռ ու անտարբեր:

Ու երբ սկսան պարերն հայրենի, պէս պէս ու սիրուն,
Քեզ չէի՛ տեսներ... Խռովքիս մէջ մուք՝ կոյր էի դարձած.
Նազելի տեսքիդ, փարթամ հասակիդ աղեղը լեցուն,
Իմ սիրտս էր գարկած, նման նետահար զինուորի՛ն ինկած...

Ու երբոր հիմա վերստին կուգաս սիպտակ քեւերով
Իմ դուռը գարնել, յուզել իմ սրտիս ծովակն երազի,
Ես յաւէտ մոռցած վերքերս իմ խորունկ, սիրոյ համբոյրով
Կ'ողջունեմ բարի եւ աստուածային քու այտուդ ինձի՛ր...

ԱՐՄԷՆ ԱՃԷՄԵԱՆ

Գ Ո Ղ Թ Ա Ն Ե Ր Ք Ե Ր Ի Մ Ա Ս Ի Ն

Գրեց՝ ՆԻԿՕԼ ԱՂԲԱԼԵԱՆ

II

Իր ենթադրած չափերն ստանալու համար՝
Լ. Գրէյ «Թեթեւակի» տեղափոխում է մի քա-
նի բառեր: Դրանցից «կրակի հերն» ու «բոցի
մօրուքը» տեսանք արդէն: Տեսնենք մնացած
երկուսը: Իր ունեցած բնագրի այն տողերը,
որ ասում են.

Եւ ձգեալ զոսկէօղ շիկափող պարանն
Ընկեց ի մէջը օրիորդին Ալանաց
Եւ շատ ցաւեցոյց զմէջը փափուկ օրիոր-
դին՝

Առաջարկում է կարգալ —

Եւ ձրգեալ զոսկէօղ
Շիկափող պարանըն
Ի մէջը օրիորդին
Ալանաց ընկեց եւ
Շատ ցաւեցոյց զմէջը
Փափուկ օրիորդին.

Այսպիսով նա ստանում է իր որանած վեց
ու եօթ տողերը, թէեւ ոչ լիապէս: Արդ՝ «ի
մէջը օրիորդին ալանաց ընկեց» շարադասու-

թիւնը չի կարելի դասական համարել: Չեռա-
գիրնեղից ոչ մէկը կուտան չի տալիս այս տե-
սակ տեղափոխութեան համար: (Տե՛ս, Սորեն-
էջ 179): Նոյն այդ տողերի մէջ երկու օրինակ
կայ բառերի սովորական շարադասութեան,
«Եւ ձգեալ զպարանն», «չատ ցաւեցոյց զմէջը».
ոչ մէկ հարկ կար, որ երգիչը փոխէր այդ
կարգը եւ փոխանակ ստելու «ընկեց ի մէջը»,
ասէր. «ի մէջը ընկեց»: Այս եւ սրա նման տե-
ղափոխութիւններով կարելի է ուզած չափեր
ստանալ ուզած տողերից...

Միւս տեղափոխութիւնը կատարուած է
Արտաւազի խօսքերի մէջ, որ նա ուղղում է
հօրը: Բնագիրն ասում է.

Մինչ դու գնացեր եւ զերկիրս ամենայն
ընդ քեզ տարար՝
Ես աւերակացս ո՞րպէս թագաւորեմ.

Այս երկտողն առաջարկում է չորս մաս
անել եւ այսպէս կարգալ.

Մինչ դու գնացեր եւ
Չերկիրս ամենայն տարար